

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114011019
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6114011019.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2023, o odvolaní obžalovaného A. B., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/52/2014 zo dňa 17.03.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/52/2014 zo dňa 17.03.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

v presne nezistený deň a to 18. alebo 19. decembra 2013 v čase okolo 17.30 h v Banskej Bystrici na Tulskej 34, v priestoroch prízemnia pri výťahu, v bytovom dome, fyzicky napadol C. B., nar. XX. XX. XXXX tak, že ho najprv chytil za odev v oblasti hrudníka a následne strčil dole po schodoch, následkom čoho spadol po schodoch až do priestoru pivnice, čím mu spôsobil zlomeninu tela stavca L1 a zlomeninu krčka ľavej ramennej kosti, ktoré zranenia si vyžiadali hospitalizáciu a dve operácie s odhadovanou dobou liečenia v trvaní 4 až 5 mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. D., E. F. XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zranenia boli spôsobené pádom zo schodov, pričom obidvaja znalci sa zhodli, že najpravdepodobnejšou verziou je strčenie alebo potiahnutie zo strany inej osoby. C. C. ako znalec v tejto veci uviedol výraz „strčil“, preto súd v tomto kontexte upravil skutok, pričom jeho totožnosť ostala plne zachovaná. Súd mal za to, že obžalovaný skutok spáchal a súdu sa nezдалa pravdepodobná verzia obžalovaného, ktorú predniesol na poslednom pojednávaní, že by poškodený mal do obžalovaného strčiť a ten by sa mal uhnúť a na to poškodený spadnúť. Takúto verziu tvrdil len obžalovaný. Súd ďalej do pozornosti, že nemožno od znalcov očakávať presné vyjadrenie sa k tomu, aké zranenia vznikli, pretože tak, ako samotní znalci ozrejmili, tak pracujú s určitou pravdepodobnosťou a je tiež zrejmé, že tieto zranenia vznikli. Medzi obžalovaným a poškodeným bol konflikt z dôvodu konania obžalovaného. Súd neuveril tvrdeniam obžalovaného a mal za preukázané, že ďalšie konanie poškodeného bolo len reakciou na konanie obžalovaného.

Súd mal preto za to, že vykonané dôkazy preukázali, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného a v dôsledku jeho útoku tento utrpel konštatované zranenia, ktoré si vyžiadali jeho liečenie po dobu dlhšiu ako 42 dní, pričom takúto poruchu zdravia Trestný zákon v ust. § 123 ods. 3 písm. j), ods. 4

charakterizuje ako ťažkú ujmu na zdraví. Tým, že obžalovaný chcel poškodenému spôsobiť ujmu na zdraví a v konečnom dôsledku mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Pri úvahách o treste okresný súd vychádzal z ust. § 34 Tr. zák., teda prihliadal na spôsobu spáchania činu a jeho následok a výšku spôsobenej škody. Vzhľadom u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že doteraz viedol riadny život a nevzhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom k tejto skutočnosti mu uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu v primeranej skúšobnej dobe vo výmere dvoch rokov. Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný tak samostatne, ako aj prostredníctvom obhajcu, ktoré po doručení písomného znenia rozsudku aj odôvodnil.

V predmetnom odôvodnení odvolania podanom obhajcom obžalovaného poukázal na skutočnosti, že údajne poškodený mal opakovane meniť svoju výpoveď a uviedol rôzne verzie spáchaného skutku, pričom poukázal na jednotlivé rozpory vo výpovediach poškodeného. Zároveň poukázal na skutočnosť, že poškodený uviedol minimálne 5 verzií udalostí, pričom z každej vyplýva iný spôsob a príčina pádu na zem. Poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na rôzne odlišné verzie udalostí, je možné pochybnosť o pravdivosti výpovedí poškodeného overiť psychofyziologickým overením pravdepodobnosti. Zároveň obhajca poukázal na rozpory vo výpovedi svedka G. G. B. a výpovedí údajne poškodeného a zároveň sa vyjadroval aj ku skutočnostiam, uvádzaným matkou poškodeného H. B.. Poukázal najmä na skutočnosť, že žiadnym lekársym vyšetrením, a to ani z hospitalizácie údajne poškodeného v nemocnici neboli, okrem zlomeniny driekového stavca ramenného kĺbu identifikované, ani liečené žiadne iné zranenia, ktoré mali podľa svedkov vzniknúť údajne poškodenému. Zároveň poukázal na pochybnosti vo výpovediach znalcov, ktorí nevyvylúčili ani možnosť vzniku zranenia bez cudzieho zavinenia. Ďalej v odôvodnení uviedol, že súd sa nevysporiadal s namietanými rozpormi vo výpovediach poškodeného a svedkov, a to aj v súvislosti so zabezpečenou zdravotnou dokumentáciou poškodeného, ktoré boli v rozpore so znaleckým skúmaním. Zároveň písomné dôvody odvolania doložil aj samotný obžalovaný, ktorý vo svojom odvolaní rovnako ako jeho obhajca poukázal na jednotlivé svedecké výpovede a rozpory v nich. Zároveň upriamil pozornosť súdu aj na znalecký posudok C. I., ktorý vo svojom znaleckom posudku, pre ktorý bola povolená obnova konania, uvádzal, že nebol zistený ani jeden z útokov päšťami, kopania a skákania, či vybitia zubov, nakoľko neboli tieto zranenia ani zapísané špecialistom.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný, jeho obhajca ako aj krajský prokurátor.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí trval na podaných písomných dôvodoch odvolania, pričom opakovane poukázal na nedostatky v skutkovej vete, na rôzne tvrdené verzie zo strany poškodeného, pričom aj poukázal na skutočnosť, že z ničoho nevyplývalo, že by bola vyvrátená možnosť, že k zraneniam došlo bez cudzieho zavinenia a len samotné priklonenie sa k pravdepodobnej verzii môže preukázať vinu obžalovaného.

Krajský prokurátor považoval rozhodnutie okresného súdu za zákonné a správne a navrhol odvolanie zamietnuť.

Samotný obžalovaný poukázal na písomné odôvodnenie svojho odvolania a zároveň ním predložené návrhy na dokazovanie, pričom uviedol, že po opakovanom povolení obnovy neboli vykonané dôkazy v rozsahu takom, aby mohli viesť k správne a zákonnému rozhodnutiu vo veci, pričom po odstránení rozporov by bol v predmetnej veci oslobodený.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Z predloženého trestného spisu pre krajský súd jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa na viacerých hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu. Zároveň vykonal podrobnú analýzu znaleckých posudkov, ktoré boli v predmetnej veci vyhotovené, pričom mal jednoznačne za preukázané, že útoky smerujúce na tvár, to znamená údery do oblastí tváre, neboli preukázané, avšak v plnej miere sa krajský súd môže stotožniť s argumentáciou okresného súdu, že podstatou trestného konania bola zlomenina stavcov a krčku ramena, pričom obidvaja znalci sa zhodli, že toto bolo spôsobené pádom zo schodov a obidvaja sa zhodli, že najpravdepodobnejšou verzou je strčenie, resp. potiahnutie.

Krajský súd má za to, že v predmetnej veci bolo jednoznačne preukázané, že k zraneniu poškodeného došlo pádom zo schodov na základe fyzického kontaktu s obžalovaným, pričom samotný nesúhlas obžalovaného s takýmto hodnotením dôkazov nemá oporu v súdom vykonanom dokazovaní. Bolo jednoznačne preukázané, že ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným došlo a je zrejmé, že im vzájomná nevraživosť vyústila až do konania obžalovaného, ktorým došlo ku zraneniam poškodeného.

Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením okresného súdu, ktorý podrobne na strane 10 až 13 odôvodnenia rozviedol hodnotenie jednotlivých dôkazov tak samostatne ako aj vo vzájomnej súvislosti, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici o týchto záveroch nemá pochybnosti a z jeho pohľadu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa potom dostatočne podrobne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku tak, ako už vyššie konštatoval odvolací súd, krajský súd nemal v týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti, a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na odkazuje. Z týchto dôvodov sa preto krajský súd nemohol stotožniť s názorom obhajoby obžalovaného,

že jeho verzia skutku je pravdepodobnejšia ako verzie preukázané pred súdom výpoveďami svedkov znaleckým dokazovaním a výpoveďou samotného poškodeného.

Vzhľadom na odstup konania, rozpory vo výpovediach poškodeného nemožno hodnotiť za také, ktoré by svojou závažnosťou spochybňovali skutkový priebeh tak, ako bol zistený okresným súdom.

Pokiaľ ide o výrok uloženého trestu obžalovaného, krajský súd konštatuje, že tento bol uložený správne, pričom prvostupňový súd vyhodnotil tak osobu páchatel'a, ako aj závažnosť trestného činu, s prihliadnutím na príslušnú poľahčujúcu okolnosť a uložený podmienený trest odňatia slobody preto možno považovať za zákonný a správny.

Z uvedených dôvodov preto Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.